

Dr. Pataki Pál a TMTE leköszönt elnöke

Dr. Pataki Pál 16 évi eredményes és fáradhatatlan elnöki tevékenység után átadta a stafétát dr. Csanák Editnek, a 2022. május 17-i TMTE küldöttközgyűlésen megválasztott új elnöknek, aki az Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Kara Terméktervező Intézetének igazgatója.

zetmérnöki Kara Terméktervező Intézetének igazgatója.

Leköszönt egyesületi elnökünk, a nemzetközileg is elismert szakember már középiskolás korában elkötelezte magát a textiliparral, 1968-ban a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban szerzett textilvegyszer-technikusi oklevelet. 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetem (BME) Vegyész-mérnöki Karának Szerves-kémia Technológiai Tanszékén védte meg diplomáját. Mint okleveles vegyész-mérnök textil-anyagvizsgáló szakterületen helyezkedett el, 1974-től 1990-ig a Textilipari Minőségellenőrző Intézetben (TEXIMEI) dolgozott különböző beosztásokban. 1983-ban a BME Vegyész-mérnöki Karán műszaki doktori fokozatot ért el. 1991-től 2014 évi nyugdíjba vonulásáig az INNOVATEX Textilipari Műszaki Fejlesztő és Vizsgáló Vállalat/Intézet vezérigazgatója volt.

Felsőoktatási tevékenységet meghívott előadóként a BME Vegyész-mérnöki Kar, Műanyag és Textiltechnológia Szakirányának tanáráként, tiszteletbeli docensként végez. Több mint 60 szakcikke jelent meg hazai és külföldi folyóiratokban, számos előadást tartott hazai és külföldi nemzetközi konferenciákon, több magyar és egy angol nyelvű jegyzetet is készített. Az OEKO-TEX® nemzetközi minősítési rendszer kelet európai úttörőjeként és az Európai Unió K+F pályázatok meghatározó személyiségeként ismert. 1994–1995 folyamán ENSZ-szakértőként Kuvaitban, egy minőségellenőrző laboratórium betanításában is részt vett.

2006-ban választották meg a TMTE elnökévé. Számos rendezvény és projekt sikeres levezénylése fűződik a nevéhez. Többek között a TMTE és a Magyar Kémikusok Egyesülete közös munkája eredményeként került sor a Textilvegyszer és Kolorista Egyesületek Nemzetközi Szövetsége (IFATCC) Budapesten tartott, 23. kongresszusának megrendezésére 2013 májusában. A Nemzetközi Technológiai Platformhoz csatlakozva valósult meg – az ő szakmai irányításával, egyesületünk kidolgozásában – a Nemzeti Technológiai Platform a Textil- és Ruháipar Megújításáért (TEXPLAT). Irányításával számos hazai és nemzetközi K+F projektben való

eredményes részvételünk valósult meg.

Egyesületi elnöki munkájának kiemelt érdeme, hogy a szinte textilipari háttér nélküli maradt Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületet sikerült eredményesen életben tartania és működőképesen átadnia utódjának. A tagság az anyagi források nehéz előteremtése, átmeneti kisegítése érdekében végzett lobbizásáról, személyes hozzájárulásáról mintsem értesülve, csak utólag szerezhett tudomást. Sokat tett azért, hogy a kormányzati szervezeteknek a textil-textilruházati-textiltisztítóipari ágazatok jelenét és problémáit közvetítse, a szükséges iparpolitikai intézkedéseket szorgalmazza. Elnökként határozottan, következetesen és számtalan esetben az optimális kompromisszumokat megteremtve vezette az egyesületet, korrekt, népszerű és elismert vezetőként végezte irányító munkáját.

Több évig a Magyar Formatervezési Tanács tagjaként is tevékenykedett, a Magyar Könnyűipari Szövetségnek jelenleg is alelnöke. Tiszteletbeli egyetemi docensként továbbra is végzi oktató munkáját.

Eredményes munkáját számos kitüntetéssel ismerték el. Többek között 2006-ban Magyar Gazdaságért Díjban részesült a hazai textilipari kutatás és fejlesztés területén végzett kimagasló munkásságáért. 2011-ben a Magyar Műszaki Értelmiség napja alkalmából Eötvös Loránd díjban részesítette a nemzetgazdasági miniszter. A TMTE 2022. május 17-i közgyűlésén a hazai textilipar fejlesztéséért tett több évtizedes munkássága elismerésül a *Prof. Dr. Rusznák István Emlékérem* vehette át.

Pataki Pálnak további, a Magyar Könnyűipari Szövetségben végzett alelnöki munkájához és egyetemi oktatói tevékenységéhez sok erőt, jó egészséget kívánunk és köszönjük, hogy tiszteletbeli elnökként továbbra is követi, tanácsaival segíti a TMTE

A Prof. Dr. Rusznák István Emlékérem

Rusznák professzor a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület (TMTE) alapító tagja, 1974-től 1985-ig elnöke, 1990-ig pedig tiszteletbeli társelnöke volt. A BME Szerves Kémiai és Technológia Tanszék 2020. február 3-án ünnepi ülés keretében emlékezett meg Rusznák István professzor 100. születésnapjáról, amelyen a TMTE vezetősége javaslatot tett a korábbi egyesületi elismerés a Textilipar Fejlesztéséért díj új elnevezésére.

működését.

Köszöntjük dr. Csanák Editet, a TMTE új elnökét

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület 2022. május 17-én tartott küldöttközgyűlésén új elnököt választott. Dr. Patáki Pál, az előző elnök mandátuma ugyanis ebben az évben lejárt és ez alkalommal már nem kívánta újra jelöltetni magát. A jelölőbizottság a TMTE elnöki tisztségére az Óbudai

Egyetem Rejtő Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Kara kutatási dékánhelyettesét, a Terméktervező Intézet igazgatóját, dr. Csanák Editet jelölte, aki a jelölést elfogadta.

Csanák Edit 1965-ben Szabadkán született. Egyetemi tanulmányait 1993–1988 között a Belgrádi Műszaki Egyetem Iparművészeti és Ipari Formatervezési Karának Jelmeztervezési Tanszékén végezte és ott szerzett jelmez- és ruhatervező festőművészi diplomát, amelyet 1996-ban a Magyar Iparművészeti Egyetem (ma MOME) mint öltözképző iparművész honosított. 2002 és 2005 között elvégezte a MOME doktori iskoláját és 2009-ben summa cum laude minősítéssel a szabad művészetek doktora (DLA) fokozatát nyerte el. Dolgozatát a jeans-öltözködési kultúra hatása a formatervezésre tárgykörében írta, témavezetője Deés Enikő Munkácsy-díjas textiltervező művész volt.

2013. szeptember 2-án az Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Karán kezdett dolgozni mint egyetemi adjunktus, 2019. február 1-től pedig mint egyetemi docens. Még ugyanebben az évben az egyetem kutatási dékánhelyettesévé, 2020 júniusától pedig a Terméktervező Intézet megbízott igazgatójává, majd 2021 júliusától annak kinevezett igazgatójává lépett elő. Jelenleg is ezt a tisztséget tölti be.

Oktatói tevékenységét a rajz- és színtanulmányok, az ipari formatervezés, a könnyűipari gyártmány- és kollekciótervezés tárgykörében látja el az alap (BSc) és a mester (MSc) fokon, magyarul és angol nyelven. 2003 és 2009 között a budapesti Harsányi

János Főiskolán ill. a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen (MOME) már folytatott oktatási tevékenységet, idegen nyelvű oktatási tapasztalatot pedig 2018–2019-ben a kínai Junghan Egyetemen szerzett, ahol angol nyelven tartott előadásokat és gyakorlatokat művészeti tantárgyakból. 2021-ben meghívott előadóként tartott előadásokat a Zágrábi Egyetemen is. Mint művésztanár, 1988–2003 között különböző középfokú szakképző iskolákban és tanfolyamokon végzett oktatási tevékenységet.

2019 és 2021 között számos hazai és nemzetközi projekt kidolgozásában vett részt, részben az Óbudai Egyetem és külföldi (szerb, koszovói, német, román) partnerintézményei közötti együttműködés keretében. Egyetemi feladatai ellátása mellett sok állami megbízást is teljesített a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal ill. a Belügyminisztérium, valamint más intézmények, vállalkozások megbízásából, szakértői, fővállalkozói, tervezői, kivitelezői minőségben.

1989 és 2017 között munkáival különböző magyar és külföldi, egyéni ill. csoportos bemutatókon, 2001 és 2015 között a Magyar Formatervezési Díjért kiírt formatervezési pályázatokon, 2011-ben pedig a MOB Olimpiai felvonuló és formaruha pályázatán vett részt.

Több művészeti díjat is elnyert: 1993-ban az AYERS International Competition különdíját, 1994-ben a Magyar Divattervezők Nagydíját, 2007-ben a Sancred Jeans Competition különdíját.

Tudományos munkásságát jelzi, hogy számos magyar és angol nyelvű egyetemi jegyzet és szakkönyv, tankönyv, oktatóanyag, folyóiratban megjelent publikáció szerzőjeként ill. társszerzőjeként találkozunk a nevével, pályafutása során nagyon sok magyar és külföldi tudományos konferencia előadója volt.

Egyesületünk tagsága nevében őszintén gratulálunk dr. Csanák Editnek a TMTE elnökévé történt megválasztásához és mind szakmai munkájához, mind az Egyesületben végzendő tevékenységéhez sok sikert kívánunk.

Köszöntjük a 90 éves dr. Hajmásy Tibort

Hajmásy Tibor középiskolai tanulmányait a komáromi Bencés Gimnáziumban végezte, gépészmérnöki oklevelet 1950-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett. Az anyagtudományok területén végzett kutatásai alapján a műszaki tudományok kandidátusa címet nyerte el, majd a BME-n műszaki doktori címet szerzett.

1950-ben a Textilipari Kutató Intézetben (TKI) kezdett

dolgozni, először, mint tudományos segédmunkatárs, majd mint munkatárs, 1960-tól tudományos osztályvezető, majd főosztályvezető volt. 1973-tól tudományos igazgatóhelyettesi, 1986-tól 1990-ig az intézet igazgatói teendőit látta el. Kutatómunkája során a textilanyagok szerkezete és felhasználásuk összefüggéseivel, az orientált polimerek kifáradását megalapozó elméletekkel foglalkozott. Az anyagvizsgálatok területén a műszaki-, ill. egészségügyi textiliák, korszerű ruházati anyagok vizsgálati módszereinek és műszereinek fejlesztése került munkája középpontjába. Az intézet vezetőjeként a szervezeti és érdekeltiségi rendszert korszerűsítette, továbbá K+F szaktársaságokat hozott létre a hazai textil- és

textilruházati ipari kutatás-fejlesztés hatékonyságának javítására. Több nemzetközi és hazai kutatási-fejlesztési programban vett részt. Megszervezte a kelet-európai textíles kutatóintézetek mérés-technikai együttműködését.

Több külföldi ösztöndíjban részesült, többek között az USA-ban és Franciaországban tanulmányozta a szakmai kutatást, ill. a szakintézetek szervezetét. Az MTA Szál- és Rostfizikai Albizottsága titkári teendői is ellátta, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság plénumában tevékenykedett, az OMIKK Textilipari szakirodalmi tájékoztatójának szerkesztője volt.

1990. évi nyugdíjazása után tudományos szakértői

és tanácsadói tevékenységet folytatott. Számos szakkönyv, műszaki-tudományos közlemény, szabadalom, szabvány fűződik nevéhez. Részt vett a BME szakmérnöki továbbképzésben (szálmechanikai vizsgálatok, textilfizika tárgy oktatása).

1950 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, a Minőségsszabályozó és anyagvizsgáló szakosztályban és az egyesület Nemzetközi kapcsolatok bizottságában végzett eredményes munkát. Munkásságát a Munka Érdemrend ezüst fokozatával, arany Kiváló feltaláló kitüntetéssel ismerték el.

Tisztelettel köszöntjük 95. születésnapja alkalmából, jó egészséget kívánunk.

Köszöntjük Mészáros Évát 90. születésnapján

Mészáros Éva középiskolai tanulmányai elvégzése után az Iparművészeti Főiskolán tanult tovább, ruhatervező művészeknek készült. Diplomája megszerzését követően a Fővárosi Mértékutáni Szabósnál helyezkedett el, 1957-ben átkerült a Ruhaipari Tervező Vállalathoz. 1960–1972 között a Soproni Ruhagyár instruktora volt. Ez-

után a Hunor Pécsi Kesztyű és Bőrruházati Vállalatnál, majd a Pécsi Bőrgyárnál dolgozott művészeti vezetőként. Később a Magyar Divatintézetben folytatta pályáját, emellett rendszeresen készítette – a Művészeti Alapon keresztül külföldre is értékesített – sikeres saját terveit. Rendszeresen publikált a Nők Lapja, az Ez a Divat és az Ádám című lapokban. A Magyar Divatintézet kiadványaként megjelenő Pesti Divat, majd a Ruhaipar, későbbi nevén Divat és Marketing képszerkesztője volt. Számos tan- és szakkönyvet illusztrált.

1961-ben kezdett el rajzot és művészeti anatómiát tanítani a Felsőfokú Könnyűipari Technikumban, ill. 1972-ig a későbbi Könnyűipari Műszaki

Főiskolán, ahol címzetes főiskolai docensnek nevezték ki. 1980–1989 között a Magyar Iparművészeti Főiskolán oktatott férfiruha tervezést. Alapító tanára volt a Divattervező Szabadiskola (később Rosemari, majd Budapesti Divatiskola) néven indult első magyar ilyen jellegű képzőintézménynek, továbbá tanított a Magyar Divat Intézet menedzserképző szakán és több vidéki divatközpontú iskolában. Az 1980-as években újjáélesztette a „folk” stílust, bizonyítva, hogy a magyar népviselet egyes elemeit be lehet építeni a divattrendekbe.

Rendes tagja a Magyar Művészeti Akadémia Iparművészeti Tagozatának, valamint a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének, vezetőségi tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete textil szakosztályának.

Eredményes munkásságát 1992-ben a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetéssel ismerték el. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület – amellyel aktív időszakában szoros kapcsolatot ápolt – a Szellemi örökség albumban örökítette meg kiváló pályafutását.

Tisztelettel köszöntjük és jó egészséget kívánunk 90. születésnapján.

Köszöntjük dr. Reicher Johannát 85. születésnapján

Reicher Johanna a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban szerzett textilvegyszer-technikusi oklevelet. 1957 és 1962 között az ELTE vegyész szakán neves professzoroktól tanult, a Kolloidkémia tanszéken készített diplomamunkáját kiváló eredménnyel védte meg.

1962-től 1971-ig a Textilipari Kutató Intézet kémiai főosztályán dolgozott. Számos témában végzett eredményes kutatómunkát, így többek között a cellulózzsálak és az akril-kopolimerek vizsgálata területén tevékenykedett, részt vett az infravörös spektroszkópia textilipari alkalmazásának hazai elterjesztésében. Cellulózkémiai kutatásai a papíripari té-mákra is kiterjedtek. Több színezéstechnológiai probléma megoldásában is részt vett.

1971-től 1992-ig, nyugdíjazásáig a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karának Szerves Kémiai Technológia Tanszékén, a könnyűipari részlegnél dolgozott. Szerves kémiai technológiát, textiltechnológiát és cellulózkémiát tanított. A Könnyűipari Műszaki Főiskolán a színezékkémia és színezéstechnológia tárgyait oktatta. Több szakdolgozat és diplomamunka témavezetőjeként segítette a fiatalokat egyetemi tanulmányaik sikeres befejezésében. Számos jegyzet és szakkönyv szerzője, amiben második férje, dr. Bonkáló Tamás gépészeti témakörökben segítette munkáját. Szakirodalmi munkásságát 66 – részben külföldön is megjelent – közlemény is fémjelzi. Nemzetközi és hazai kongresszusokon, konferenciákon tartott előadásokat, részt vett a Magyar Tudományos Akadémia munkabizottsági ülésein.

Eredményes kutató- és oktatómunkáját jelzi az 1979-es műszaki doktori cím, az 1986-ban elért kémiai tudomány kandidátusi, és az 1992. évi címzetes egyetemi docensi fokozat.

A TMTE Textilvegyész és kolorista szakosztályának tagja, számos cikke jelent meg a Magyar Textiltechnikában.

Tisztelettel gratulálunk 85. születésnapján, jó egészséget kívánunk!

Köszöntjük Zoles Józsefet 85. születésnapján

Zoles József 1937-ben Rákospalotán született. A Bolyai János Fonó-, Szövő- és Hurkolóipari Technikumban 1955-ben érettségizett és szerzett technikus oklevelet. Ezután a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol 1962-ben okleveles gépészmérnökként végzett.

Első munkahelyén, a Rákospalotai Kötöttáru-gyárban mint technikus gyakornok kezdte pályafutását, majd 1961-től ugyanitt üzemmérnöki munkakört töltött be. 1963-tól a Budapesti Finomkötöttáru-gyár gépjavitó üzemében üzemvezetőként, majd telephelyvezető-helyettesként dolgozott 1970-ig, amikor is a Budapesti Finomkötöttáru-gyár műszaki igazgatójává nevezték ki. Ezt az állást töltötte be 1983-ig. 1983-tól 1985-ig a Budapesti Kötőipari Szövetkezet, 1985-től 1990-ig az Elektra Kötőipari Szövetkezet főmérnöke volt, ezt követően a Hudvágner Kötőde üzemmérnökként dolgozott 2000. július 31-ig, nyugállományba vonulásáig.

E fontos beosztásai mellett mellékfoglalkozásban dolgozott a Könnyűipari Beruházási Vállalatnál, az Integrál Építőipari Bt.-nél (mint gépész műszaki ellenőr), 1995 óta pedig egész pályafutása során külső óraadóként különböző oktatási intézményeknél. Ez utóbbiak között fontos szerepet töltött be a Könnyűipari Műszaki Főiskolán ill. annak utódjaként az Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Könnyűipari Karán egyetemi docensként végzett oktató tevékenysége.

Munkájához kapcsolódóan külföldi kötőgépgyáraknál (Universal, Steiger) bővítette szakismereteit, ahol szakmai továbbképző tanfolyamokon vett részt.

Szakmai tapasztalatai alapján nagyszámú tanulmányt, szakkönyvet és szakkikket írt ill. lektorált.

Szakmai tevékenységét két alkalommal a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, valamint a Budapesti Finomkötöttáru-gyár 1971–1978 között végrehajtott kiemelt nagyberuházásának eredményes levezetéséért a Munka Érdemrend ezüst fokozatával ismerték el.

Fontos munkát végzett a TMTE keretében is: sok éven át aktív résztvevője volt a kötő szakosztály vezetőségének, a TMTE szervezésében továbbképző tanfolyamokat tartott a kötőiparban dolgozó munkásoknak, konferenciákon előadásokon ismertette vállalatának eredményeit, terveit.

Köszöntjük Lukács Jánosné 80. születésnapján

Lukács Jánosné – ahogy a szakmában széles körben ismert: Irina – a Moszkvai Textilipari Egyetem Kémiai Technológia Szakán 1959-ben szerzett textilvegyész-mérnöki oklevelet. 1959–1963 között a Váci Kötöttáru-gyár, illetve a Budapesti Harisnyagyár festőüzemének főtechnológusa volt. Ezt követően az iparirányítás területén dolgozott. 1963-ban került a Könnyűipari Minisztériumba, majd az összevont Ipari Minisztériumban dolgozott több vezetői beosztásban, 1989-ben főtanácsosként fejezte be az iparirányítás terén végzett munkáját. 1989–1992 között a Budapesti Pamutnyomóipari Vállalat befektetési igazgatói teendőit látta el. 1992 óta egyéni vállalkozóként szakértői tevékenységet folytat, továbbá szakmai tolmácsolást lát el több nyelven.

1960 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek. Az ipargazdasági szakosztály vezetőségi tagjaként, 1988-tól elnökeként végez eredményes

munkát. 1998-tól 2010-ig a TMTE főtítkárhelyettese volt. A divat és a textil- és ruhaipar kölcsönhatásainak és gazdasági folyamatainak elemzése terén kidolgozott több hazai és nemzetközi szakmai tanulmány és cikk szerzője, társszerzője. Szerzői és szerkesztői tevékenységével a TMTE több hiánypótló kiadványt jelentetett meg. A TEXPLAT (Nemzeti Technológiai Platform a Magyar Textil- és Ruhaipar Megújításáért) kidolgozásából aktívan kivette részét. Mint tanúsítvánnyal rendelkező pályázati tanácsadó, rendszeresen részt vállalt a TMTE pályázatainak elkészítésében és a projektjeinek megvalósításában. Kezdeményezője és fő szervezője a Divat-Piac-Technológia nemzetközi konferenciasorozatnak. Kiemelkedő szerepe volt a TMTE bel- és külföldi kapcsolatainak fejlesztésében és PR munkájában. Eredményes szakmai és társadalmi munkáját több kitüntetéssel is elismerték, többek között a Textilipar Fejlesztéséért Érem és a MTESZ Emlékérem kitüntetésben részesült.

Tisztelettel köszöntjük 85. születésnapján a TMTE tiszteletbeli főtítkárhelyettesét, az Etikai bizottság elnökét, jó egészséget és eredményes munkát kívánunk!

Köszöntjük a textilipar jubileumi oklevéllel kitüntetett mérnökeit

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem minden évben jubileumi Arany-, Gyémánt, Vas-, Rubin- ill. Platinadiplomával azok értékes mérnöki

tevékenységét, akik diplomájukat 50, 60, 65, 70 ill. 75 évvel ezelőtt elnyert mérnököket. A 2022-ben kitüntetettek közül azok életútját foglaljuk össze, akik legalább

pályájuk elején a textil- vagy ruhaipar valamelyik vállalatánál, vagy egy olyan cégnél, intézménynél dolgoztak, amely ezzel a szakterülettel kapcsolatban állt, ha sorsuk később más irányba is vitte tevékenységüket.

Gépészmérnöki Kar

Rubindiplomások

Dr. Kerényi István – 1952-ben szerzett gépészmérnöki diplomát. 1952 és 1954 között a Budapesti Műszaki Egyetem Textiltechnológiai Tanszékén volt tanársegéd Zilahy Márton professzor irányítása alatt. 1955-ben az akkor összevont magyarországi selyemgyárakból alakult Magyar Selyemipar Vállalathoz került különböző beosztásokba. Főmechanikus volt a Duna Cérnázógyárban, műszaki főosztályvezető a vállalat központjában, majd 1967-től az országos nagyvállalat műszaki igazgatója, vezérigazgató-helyettese volt. 1987-től 1991-ig a Budapesti Pamutnyomóipari Vállalat Gyártmányfejlesztési Központját irányította. 1991 óta az Artemix Kft. ügyvezető igazgatója. 1970-ben a fonalterjedelmesítéssel foglalkozó tudományos munkájával kandidátusi fokozatot szerzett. Többször hívták meg a Könnyűipari Műszaki Főiskolára az államvizsga bizottságba elnöknek. E munkája elismeréseként a Főiskolától címzetes főiskolai tanári címet kapott. 1992-ben Euromérnöki oklevelet szerzett. 1952 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, jelenleg a Magyar Textiltechnika c. folyóirat szerkesztőbizottságának elnöke. Tagja az MTA Szál- és Kompozittechnológiai Bizottságának. Alapító tagja a Magyar Mérnöki Kamarának. Tagja volt a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Ipari Osztálya elnökségének és Etikai Bizottságának.

Munkásságát több miniszteri, illetve kormánykitüntetéssel ismerték el. Megkapta a Munka Érdemrend ezüst fokozatát, a Textilipar Fejlesztéséért emlékérmét, a MTESZ-díjat, az Eötvös Loránd-díjat és a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara elismerő oklevelét és emlékérmét. 2013-ban a Magyar Mérnöki Kamara Gépészeti Tagozata technológia fejlesztői munkáját Botka Imre-díjjal ismerte el. 2016-ban a nemzetgazdasági miniszter a Magyar Gazdaságért Díjjal tüntette ki. Az Egyetem Szenátusa 2002-ben arany-, 2012-ben gyémánt-, 2017-ben vasdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vasdiplomások

Salamon Ferenc – pályáját a Pamutszövőipari Vállalatnál kezdte, mint technológus. Ezt követően hat évig a Textilipari Kutató Intézetben tudományos munkatársként dolgozott, ahol a nagysebességű mozgások elemzése volt a fő témája. A folyamatok mérésére kollegaival módszeres és műszert fejlesztett ki, amelyet szabadalmaztak is. Ekkor kapcsolódott be a MTESZ keretében működő Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület munkájába, ahol különböző pozíciókat töltött be. Két cikluson keresztül tagja volt a MTESZ országos elnökségének is. 1963-ban került a Könnyűipari Minisztériumba itt mint a szövőipar fejlesztéséért felelős szakember több mint 13 évet dolgozott különböző beosztásokban. A textilipar akkori rekonstrukciója miatt szövőipari nagy beruházások előkészítését végezte. A témával kapcsolatban nagyszámú publikációja jelent meg hazai és külföldi szaklapokban. 1972-ben az UNIDO ösztöndíjasaként három hónapot töltött az Egyesült Királyságban egy nemzetközi hírű kutatóintézetben, ahol Nagy-Britannia EU-ba történő belépését és a textilipari fejlesztések műszaki-

gazdasági előkészítését tanulmányozta. Több, ezzel a témával foglalkozó OMFB-bizottság munkájában vett részt. Ebben az időszakban kezdett foglalkozni a ma menedzsment tréningnek nevezett tevékenységgel, ami később főfoglalkozásává vált. Fő témája a stratégiai tervezés volt, amit a Világbank finanszírozott. Mint az Ipari Vezetőképző Intézet munkatársa, USA-beli intézményekkel közösen szervezte a teljes magyar ipar akkori csúcsvezetőinek felkészítését az új feladatokra. 1989–1990-ben az Investcenter igazgatójaként külföldi működő tőke Magyarországra hozatalát szervezte. Egész pályafutása alatt részt vett a szakmai oktatásban. 1991-ben betegsége miatt leszázalékolták, azóta tanácsadóként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa 2006-ban arany-, 2016-ban gyémántdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyémántdiplomások

Leiner Elemér – az egyetem elvégzése után a Magyar Selyemipar Vállalat Szentgotthárdi Szövőgyárában helyezkedett el. Az első évben gyakorló mérnökként, majd a karbantartó műhely vezetőjeként dolgozott. 1967–1968-ban a cég kiemelt állami nagyberuházása keretében épült új gyáregységének technológiai szerelési munkáit irányította. Ezt követően szövődevezető, műszaki főosztályvezető, főmérnök, majd gyárigazgató, leányvállalati igazgatói munkaköröket töltött be. Irányítása alatt került sor az 1900-as évek fordulóján épült gyárrész teljes felújítására, a géppark cseréjére és meghonosították a selyemiparban újnak számító, ún. előhengeres lánclőkészítési technológiát. Publikációi, hazai és külföldi konferenciákon tartott előadásai is többnyire ehhez a technológiához kapcsolódtak. Közreműködött az 1991-ben a szentgotthárdi telephelyen működését megkezdő, exkluzív női fehérneműt gyártó Sariana Kft. svájci-magyar vegyesvállalati formában való létrehozásában és az új cég beindításában. A privatizáció során a gyár az olasz Radici csoport tulajdonába került. Az új cégnél, a Lurotex Kft.-nél egy évig dolgozott, kereskedelmi igazgatóként a cégcsoporton kívüli eladások és szolgáltatások gazdája volt. 1994 elején a német Vossen cégcsoport alkalmazásába állt. A Vossen Hungaria Kft. műszaki igazgatójaként, egyben magyar ügyvezetőjeként az új szentgotthárdi gyár építési munkáinak felügyelete és a termelés beindítása volt a feladata. Már nyugdíjas-ként egy mezőgazdasági gépgyártó cégnél a külföldre irányuló beszállítói tevékenységért volt felelős. Ezt követően mintegy hat évig egy multinacionális osztrák mezőgazdasági gépgyártó cégnek volt a konzulense.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban aranyoklevél adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Neumann Margit (Király Endréné) – kitüntetéses oklevele elnyerése után a Magyar Posztógyárban helyezkedett el, ahol egy évig gyakorló mérnökként dolgozott. Megismerte a vállalat valamennyi üzemét és a gyártási technológiákat a mindennapi termelés során. Ezután a kártolt fonodában két évig üzemmérnöki feladatokat látott el, majd három évig a vállalat igazgatójának műszaki titkára volt. 1968 és 1971 között közvetlen termelésirányítási feladatokat látott el a Fonóelőkészítő üzem üzemvezető-helyetteseként a gyapjúválogató, gyapjúmosó, hulladékválogató és feldolgozó, valamint a fészülő és kábelvágó részlegekben. 1971-től 1975-ig üzemvezetőként tevékenykedett. Ez idő alatt két alkalommal kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést. 1976 és 1988 között a Magyar Divat Intézet kutatómérnöke volt. Itt a textilipar gyártás-technológiai fejlesztésére és gyártmányfejlesztésére vonatkozó hazai és nemzetközi tendenciák rendszeres

összehasonlítása, elemzése volt feladata, elsősorban a nemzetközi szakirodalom és a magyar textilipar különböző szakágazatainak termelési és fejlesztési adatai alapján. Munkái alapinformációként szolgáltak a divattervezők divattrend előrejelzéseihez. Ennek elismeréseként háromszor lett az Intézet Kiváló Dolgozója. 1989-től 1990-ig a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár beruházási és fejlesztési osztályvezetőjeként a vállalat műszaki fejlesztésében végzett operatív feladatokat. A cég felszámolása miatt korengedményes nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa 2012-ben aranydiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Salamon Ferencné – oklevelének elnyerése után a Csillaghegyi Lenáruvgyárban technológusként kezdett dolgozni. 1964 és 1975 között a Könnyűipari Minisztériumban, az Iparfejlesztési Főosztályon főmérnökként, majd az Iparpolitikai Főosztályon csoportvezetői beosztásban dolgozott. 1975-től a BUDAFLAX Lenfonó- és Szövőipari Vállalatnál főmunkatársi besorolásban a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésével foglalkozott, továbbá ellátta a sajtófeladatokat is. Az 1988 és 1990 közötti években a Kereskedelmi Minisztérium Titkársági Főosztályát vezette nyugállományba vonulásáig. 1990-től 2004-ig a KAPGATE International AG (export-import) budapesti irodájának igazgatója volt. Több hazai és nemzetközi textilipari konferencia előkészítő bizottságában működött közre és előadásokat is tartott rendezvényeken, tanfolyamokon. Szakcikkei jelentek meg több lapban, néhány szakkönyv és OMFB tanulmány társszerzője. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1973-ban gazdasági mérnöki diplomát szerzett.

Munkássága elismeréseképpen megkapta a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetést és a Munka Érdemrend ezüst fokozatát. Az Egyetem Szenátusa 2012-ben aranyoklevél adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Aranydiplomások

Bertalan Borbála – az egyetem elvégzése után a Magyar Viscosagyárnál helyezkedett el. A Poliamid selyem üzemben technológusként dolgozott szűk egy évig, majd szülési szabadság miatt megszakította munkáját. Visszatérése után a gyár Értékesítési Osztályán dolgozott mérnök-üzletkötőként, majd vevőszolgálati mérnökként. A Lengyel-Magyar Vegyszálcseré Egyezmény keretében az exportált Crumeron akrilszál vevőszolgálati és marketing feladatait és mellette a belföldi Crumeron értékesítést végezte. 1983-ban tanulmányutat tett Finnországba a Kemira OY vegyipari vállalat Sateri gyárába, ahol a nem-szőtt textiliák egészségügyi célra történő gyártását és az ahhoz gyártott speciális viszkózszálak előállítását tanulmányozta. 1984-ig dolgozott vevőszolgálati mérnöki beosztásban a Magyar Viscosagyárban, majd 1985-től a Lenfonó- és Szövőipari Vállalat budakalászi gyárában lett a Vállalkozási Osztály munkatársa, ahol az új termékek piaci bevezetésével foglalkozott. Közben 1986-1988 között nemzetközi marketing szaküzemgazdász oktatásban vett részt Budapesten, és 1988-ban sikeresen oklevelet szerzett. Ezt követően 1986-tól külföldi érdekeltségű cégeknél végzett marketing és kereskedelmi tevékenységeket. 2011-ben ment nyugdíjba.

Büki Istvánné Horváth Bernadett – egyetemi tanulmányai befejeztével a textiliparban kezdte pályáját. 1972 és 1994 között a Budapesti Kelenföldi Textilgyárban mint mérnök-technológus, illetve főtechnológus, majd 1994-től 1996-ig a Budapesti központjában osztályvezetőként dolgozott. 1996 és 1998 között a Budapesti Textilfestőgyár Kft.-nél volt osztályvezető. 1998-

tól 2002-ig a Kézműipari Kft. Konfekció Üzemének gyártásvezetője volt. Szakmai területe: könnyűipari gyártmánytervezés, gyártmányfejlesztés, felsőruházati konfekciógyártás. Szaktudását és idegennyelv-tudását folyamatosan fejlesztette. 2002 óta mérnöktanári diplomájával különböző középfokú konfekcióipari ill. vendéglátóipari szakmai oktatási intézményekben tanári, igazgatói feladatokat lát el.

Elismerései: Kiváló Ifjú Szakember (1980), Kiváló Dolgozó (1993), Vezérigazgatói Dicséret (1997), Vezetői Dicséret (2003).

Jancsó Erzsébet – a diploma megszerzése után fejlesztőmérnökként dolgozott a gépiparban, majd a győri textiliparban különböző területeken középvezetőként tevékenykedett. Elvégezte a textiltechnológiai szakot is. Később a győri Textilipari Szakközépiskolában tanított és gyakorlati oktatásvezető volt. A tanításhoz elvégezte a mérnöktanári szakot is. 1989-ben fejlesztőmérnökként visszatért a gépiparba (Rába Vagongyár). Német és angol nyelvtudását kihasználva szakmai folyóiratokból nagyon sokat fordított, segítve ezzel is a fejlesztési munkákat. Nyugdíjazása után négy évig a Jedlik Ányos Informatikai és Gépipari Szakközépiskolában angol és nemet nyelven szakmai tárgyakat oktatott.

Király Endre – gépészmérnöki oklevelének birtokában az Irodagépipari és Finommechanikai Vállalatnál helyezkedett el és ott 1962-től 1964-ig gyártmányszerkesztőként dolgozott. Közben a BME Villamosmérnöki Karán irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett és a Textilipari Kutató Intézet munkatársa, majd főmunkatársa lett. Az intézet névváltoztatása után a Computext Textilipari Műszer- és Számítástechnikai Fejlesztő Vállalat fejlesztési osztályvezetőjeként, majd főosztályvezetőjeként folytatta munkáját és itt dolgozott 30 éven át, innen is ment nyugdíjba 1996-ban. Munkája során főleg textilipari gépek és alkatrészeik, textilipari anyagvizsgáló műszerek és módszerek fejlesztésével foglalkozott. E témákban számos szabadalom részese volt, ennek elismeréseképpen 1985-ben a Kiváló Feltaláló kitüntetés bronz, 1987-ben ezüst, majd 1989-ben arany fokozatával jutalmazták.

Mérnöki tevékenységét 1968-ban a könnyűipari miniszter a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, 1982-ben az ipari miniszter a Kiváló Munkáért jelvénnel ismerte el. Az Egyetem Szenátusa 2012-ben aranydiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Medveczky Gábor – az egyetem elvégzése után a Magyar Viscosagyárnál helyezkedett el. A Műszaki Fejlesztési Főosztály Alkalmazástechnikai Osztályán, annak kísérleti üzemében 1980-ig kutatómérnökként, majd osztályvezető-helyettesként dolgozott. 13 évig a kötőhurkoló és terjedelmesítő kísérleti üzemszámítás, fejlesztési és alkalmanként termelési munkáit irányította. Munkáját a textilipari vállalatoknak nyújtott alkalmazástechnikai szolgálat tette ki, ami a gyár által gyártott szálaknak és fonalaknak a feldolgozására irányult. A vállalat Kiváló Dolgozója címet 1977-ben, a Kiváló Ifjú Szakember címet 1978-ban kapta. 1983-1984-ben a Textilrobot VGMK vezetője volt. A Magyar Textiltechnika c. szaklapban több cikke jelent meg, volt cikke, amely a lap cikkpályázatán díjat nyert. Rendszeresen konzulensként és bírálóként működött közre a Budapesti Műszaki Egyetem Textiltechnológia szakan, illetve a Könnyűipari Műszaki Főiskolán tanuló hallgatók záródolgozatánál. 1985-től a BUDA-FLAX Lenfonó- és Szövőipari Vállalat vezérigazgatóságán fejlesztő- és létesítményi mérnökként dolgozott. Feladata egy-egy távlati fejlesztési téma

kidolgozása, döntésre való előkészítése volt (pl. hulladék-hasznosító brikettáló üzem). 1986 májusától az INNOVA-TEXT Textilipari Kutató és Fejlesztő Vállalatnál kutató-mérnök-ként tevékenykedett. Feladatait többségében a kötőipari vállalatok Ipari Minisztérium által támogatott fejlesztési munkáiban való részvétel tette ki. 1988 márciusától a Budapesti Harisnyagyár részére különböző munkákat végző Pingvin Kisszövetkezetben tevékenykedett. 1989 februárjától 1995. szeptember 28-ig a Magyar Szabványügyi Hivatal (MSZH) munkatársaként laboratórium-akkreditálási, tanúsítási és szabványosítási területeken dolgozott. Az MSZH megszűnésével, 1989. szeptember 28-tól a Magyar Szabványügyi Testület (MSZT) munkatársa lett, ahol több területen is tevékenykedett, megszerezve az adott területekhez szükséges szakképesítéseket. Több mint 20 év elteltével mint az MSZT minőségügyi vezetője ment nyugdíjba 2009-ben.

2007. október 23-án a szabványosítás és minőségügy területén végzett kiemelkedő szakmai tevékenységéért Eötvös Loránd-díjat kapott.

Medveczkyné Péter Borbála – 1972-ben kapta meg textil-gépészmérnöki diplomáját. Az alapképzéssel párhuzamosan jelentkezett a mérnöktanári szakra is, a diplomát itt is 1972-ben szerezte meg. 1972 szeptemberében indult a Könnyűipari Műszaki Főiskolán a textil-üzem-mérnöki képzés, itt kezdett tanítani mint főiskolai tanársegéd. 1979-ben kinevezték főiskolai adjunktusnak, majd 1999-től 2009-ig főiskolai docens volt. 1985-ben felvették esti tagozatra az ELTE Bölcsészettudományi Karának pedagógia szakára, amit 1988-ban kitüntetéssel fejezett be. 2009 decemberében ment nyugdíjba. Oktatási területe a textilipari szakmai tárgyak gyakorlata és előadásai, valamint az oktatás szervezése, tantervkészítés, a tantárgyak programjainak és követelményeinek koordinálása volt. Megbízottként a Tanulmányi Osztály feladatait is évekig ellátta. 2000–2009 között a Főiskolán a könnyűipari mérnöktanár-képzés megszervezésének és oktatásának koordinátora volt, a Bánki Donát Gépészmérnöki Kar Mérnökpedagógiai Intézetével együttműködve. Számos szakdolgozat konzulense volt, több kutatás-fejlesztési munkában vett részt.

Munkája elismeréseként a Főiskolán eltöltött évek alatt Pedagógus Szolgálati Emlékérmet, valamint Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Némethné dr. Erdődi Katalin – a győri Rejtő Sándor Textilipari Technikumban érettségizett 1967-ben. A BME Gépészmérnöki Karán 1972-ben gépészmérnöki diplomát és mérnöktanári oklevelet szerzett. 1985-ben textilipari gyártástervező szakmérnöki diplomát, 1987-ben egyetemi doktori fokozatot (BME), majd 2009-ben a Nyugat-magyarországi Egyetemen PhD fokozatot szerzett. Szakmai, oktató-kutató tevékenységét 1972-ben az akkor induló Könnyűipari Műszaki Főiskola (KMF) Textiltechnológiai Tanszékén kezdte, mint tanársegéd, később adjunktus, 1987-től főiskolai, 2011-től egyetemi docens a közben Óbudai Egyetemmé alakult intézményben. 1991 és 1993 között a KMF főtájkára volt. 1972 és 1996 közötti szakmai munkássága a textiliparhoz kapcsolódik. Szakértői és kutatási tevékenységet végzett, a kötőipari nagyvállalatokhoz kapcsolódó technológia- és termékfejlesztési témakörökben. A KMF Textiltechnológiai Tanszéken tanszékvezető-helyettesi funkciót, majd 2004–2009 között a Divat-, Termék és Technológia Intézetében intézetigazgató-helyettesi beosztást töltött be. Mintatervezői tudást szerzett német kötőgépgyáraknál. A kötőipari CAD rendszereket bevezette az oktatásba. Fontosnak tartotta, hogy a Főiskola Textil Tanszéke a textilipari felsőfokú képzés szakmai központjaként váljon ismertté. Ennek érdekében a német textil-főiskolákkal való

együttműködés tudatos kialakítója volt. A Főiskola Rejtő Sándor Karán öt alkalommal megrendezett IN-TECH-ED (Innovation-Technik-Education) nemzetközi konferencia ötlete az ő nevéhez fűződik. 1996-tól a minőségügy területén minőségirányítási rendszermenedzseri és auditori, majd IRCA vezető auditori képesítést szerzett. A Calidad Bt. ügyvezetője. A KMF-en 1996-ban elindított minőségirányítási szakirány egyik szervezője, a képzés tartalmának kidolgozásában aktív szerepet vállalt. A 2000-tól induló új minőségirányítási szakcsoportnál szakcsoportvezető-helyettes. 2010-től 2014-ig kari minőségirányítási megbízott. 2014-ben ment nyugdíjba, azóta külső óraadóként dolgozik az Óbudai Egyetemen. Számos előadást tartott különböző konferenciákon, több szakkönyv, jegyzet és szakfolyóiratban megjelent cikk szerzője ill. társszerzője. Tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, amelyben tagja volt a vezető testületnek és a kötőipari szakosztály vezetőségének. Tagja a Kötőipari Szakemberek Nemzetközi Szövetségének (IFKT), titkára a Szövetség magyar tagozatának. Tagja a Magyar Minőség Társaságnak, az EOQ-MNB és az ISO 9000 Forum tagja.

Pál Rozália – az általános iskola elvégzése után egy éven át a kötöttáru szabász és gépi varró szakmát tanulta a Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttáruigényelő (HÓDIKÖT). Tíz éven át ott dolgozott mint varrónő, minőségellenőr, gyártásközi ellenőr, majd technológiai csoportvezető. Ezalatt esti tagozaton elvégezte a Hurkolóipari Technikumot, levelező tagozaton pedig a gimnáziumot. 1967-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára, ahol 1972-ben a textiltechnológia szakon nyerte el mérnöki diplomáját. Az alapképzéssel párhuzamosan elvégezte a mérnöktanári szakot is, itt 1972-ben diplomázott. 1972 szeptemberétől fejlesztőmérnök-ként, majd 1973 szeptemberétől a hódmezővásárhelyi Kossuth Zsuzsanna Szakközépiskola főállású szaktanáraként dolgozott egy évig, majd egy évig mint óraadó tanár. 1974 őszétől visszatért a HÓDIKÖT-höz mint fejlesztési főmérnök, de emellett továbbra is óraadó tanárként működött még öt évig a Hurkolóipari Technikumban. 1976-ban kinevezték a HÓDIKÖT vezérigazgatójának. Ezt a munkát végezte 1987 közepéig. Addigra egészségi állapota annyira megromlott, hogy felmentését kérte. Nem javuló egészsége miatt rokkantnyugdíjba helyezték.

Székelty Gábor – friss diplomásként a Csőszerezőipari Vállalat 4. sz. üzeménél helyezkedett el, a légtechnikai, klímaberendezések szerelésének kivitelezésénél. Egy éven belül a Magyar Selyemipari Vállalat Kikészítőgyárában kapott vezetői feladatokat. A vállalatnál végzett munkája mellett légtechnikai, klímaberendezések szerelésével foglalkozott egy gazdasági munkaközösségben (gmk), végül többet magával egy kft.-t hozott létre a reklám-textil területén. A cég, a Jacquard Kft. ma is sikeresen működik, elsősorban Németországból importált textilgépek, tartozékok és kellékek hazai szolgáltatójaként.

Szeleczy Aurél – 1967-ben szövőtechnikusi, 1972-ben a BME textiltechnológia szakán népköztársasági ösztöndíjasként gépészmérnöki, majd szervező gazdaságmérnöki oklevelet szerzett. A Budakalászi Szövőgyárban kezdett dolgozni technológusi, majd főtechnológusi, gyártásvezető fődizpécseri munkakörökben. 1977-ben az akkor hazánkba érkezett UNIDO szakértő mellé osztották be, ekkor végezte el az UNIDO által szervezett szövő tanfolyamot. 1978-tól már a Vezérigazgatóságon dolgozott a szervezési osztály vezetőjeként, és irányította a vállalat gyárainál és más vállalatoknál is a hatékonyságnövelő szervezési munkákat itthon és külföldön (Bulgáriában, a Szovjetunióban és Litvániában) is. Több cikluson át a TMTE Len Szakosztályának titkára volt. Megszervezte a vállalati Fiatal Mérnökök és Közgazdászok

Tanácsát (FMKT), többször nyert Kiváló Ifjú Mérnök címet szakmai versenyeken és a minőségbiztosítás területén textiles országos versenyt is. 1989-ben a BUDA-FLAX vállalat holdinggá, gyáraik rt.-vé, kft.-vé szervezésének irányítása volt az utolsó feladata. Textiles munkái mellett több más szakképesítést is szerzett és később ipari szakértőként, vezetési tanácsadóként is tevékenykedett különböző cégeknél, banknál. 1998-ban visszatért a textiliparba, a szombathelyi Lakástextil Rt. vezérigazgatójaként. 2002-től a Földművelésügyi Minisztériumban mint főrevizor dolgozott, innen ment nyugdíjba 2006-ban. Nyugdíjasként is folytat szakértői, tanácsadási, oktatási tevékenységet.

Több egyesületi és minisztériumi kitüntetést is kapott munkája elismeréseként.

Vegyészmérnöki kar

Gyémántdiplomások

Ecker Károlyné – Első munkahelye a Goldberger Textilművek, ahol műszakos kolorista, majd 1964-től főkolorista volt. 1972-ben a kialakuló nagyvállalati rendszer Textilmintagyártó Telepének telepvezető-igazgatói munkakörébe került. Szakterületei a textilszínezés-, nyomás és kikészítés. 1975-től Pamutnyomóipari Vállalat Textilfestőgyárának főmérnöke lett. 1989-ben a nagyvállalati szervezet megszűnésével kapcsolatos szervezetráccsal megalakult a Budapest SECOTEX Textilfestő Rt. főmérnöke lett, majd nyugdíjba vonulásáig műszaki igazgató volt. Pályafutása során aktív közreműködője és gyári irányítója volt egy nagyméretű textilipari rekonstrukciónak, gépészeti és gyártmány-technológiai fejlesztéseknek. Belföldi és nemzetközi konferenciákon tartott előadásaihoz is ebből a témakörből merített. 1962 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek. Szakmai tevékenységet a Textilvegyész és Kolorista Szakosztályban, majd 1987-től az Ipartörténeti és Hagyományvédő Szakosztályban végzett, mint vezetőségi tag, ill. elnök. 1992-től a Textilmúzeum Alapítvány kuratóriumának tagjaként, 2000-től pedig elnökeként működött közre a műszaki muzeológia megismertetésében, az ipartörténet kutatásában, feldolgozásában, valamint kiállítások létrehozásában.

Aranydiplomások

Gabányi György – Textilvegyészmérnöki oklevele után vegyészmérnöki diplomát szerzett, majd a Budapesti Harisnyagyárban helyezkedett el technológiai csoportvezetői beosztásban. Másoddiplomaként 1976-ban a BME Vegyészmérnöki Karán textilvegyész szakmérnöki diplomát ért el. 1977-től a Magyar Selyemipari Vállalat Kikészítőgyárában dolgozott termelésirányítóként, mint festővezető-helyettes, majd kikészítő üzemvezető volt, végül főtechnológus beosztásban. 1990-től a Kispesti Textilgyárban részlegvezető-helyettesként, majd termelés-szervezési osztályvezetőként dolgozott. 2002-től a győri Pannonflax alkalmazta festővezetői beosztásban. 2003-2010-ig, nyugdíjazásáig más területen tevékenykedett részlegvezetőként.

Dr. Dömötör László – 1965-ben előfelvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetemre, azonban különböző okok miatt nem tudta azonnal elkezdni tanulmányait. Később továbbtanulhatott, 1972-ben diplomázott. 1972-74-ig a Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyárban volt textil-kikészítő üzemmérnök. Ezt követően más ágazatokban dolgozott különböző beosztásokban. 1988-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen Fizikai Kémia szaktudományból egyetemi doktori címet szerzett.

Kovács Zoltán – 1972-ben a BME Vegyészmérnöki Karán, a könnyűipari szakon szerzett okleveles vegyészmérnöki diplomát szerzett. A Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyárban kezdett dolgozni üzemmérnökként a kikészítő részlegen, majd a festődében. Utána a Bőr-, Műbőr- és Cipőipari Kutatóintézetben tevékenykedett tudományos munkatársként. Közben 1978-ban a BME Vegyészmérnöki Kar vegyipari gazdasági mérnöki szakon vegyipari gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. A Magyar Szabványügyi Hivatalnál szabványügyintézői, majd szabványalkotói munkakörben dolgozott. A Hazai Fésűsfonó- és Szövőgyár Kistarcsai Gyárában manipulánsként tevékenykedett. Ezt követően más szakterületeken dolgozott.

Mráz György – A Than Károly Könnyűipari Vegészeti Technikumban végezte középiskolai tanulmányait, majd a Győri Pamutszövő- és Műbörgyárban dolgozott textilvegyész technikus művezetőként. 1972-ben végzett a BME Vegyészmérnöki Karán. Ezután egy középiskolában kémia tanárként dolgozott. Szülővárosában, a győri Révai Miklós Gimnázium és Textilvegyipari Szakközépiskolában tanított szakmai elméleti tárgyakat, valamint laboratóriumi gyakorlatokat vezetett. 1976-ban a BME Vegyészmérnöki Karán posztgraduális képzésben textilvegyész szakmérnöki oklevelet szerzett. 1981-től a Rejtő Sándor Textilipari Szakközépiskolában, a vegyész jellegű képzések (textilvegyész, textilfestő és kikészítő, textiltisztító) szakmai irányításáért volt felelős. A tanítás mellett feladata volt a képzéshez szükséges szaktermék és laboratóriumok kialakítása, felszerelése, szükséges műszerek és eszközök beszerzése. 1985-től aktív részese volt az újraindított technikusképzés megteremtésének. Három szakmai tankönyv megjelenése fűződik a nevéhez, valamint részt vett országos tantervek, óratervek készítésében, írás- és szóbeli tételsorok és szakmai tankönyvek lektorálásában. Az 1987/1988 tanévben a BME Mérnök továbbképző Intézete által szervezett intenzív pedagógiai továbbképzésen vett részt.

Mórotné dr. Cecei Katalin – 1967-ben felvételt nyert a BME Vegyészmérnöki Karára, ahol 1972-ben vegyészmérnöki oklevelet, 1976-ban pedig textilvegyész szakmérnöki képesítést szerzett. 1972-1982 között a Textilipari Kutató Intézetben dolgozott, először a Cellulózkémiai Osztályon segédmunkatársként, majd munkatársként. Feladata volt többek között a védőruhák lángálló kikészítésének kidolgozása és ipari adaptálása. 1978-tól osztályvezetői kinevezést kapott a MEDTEXT Egészségügyi Ruházat fejlesztési program vezetőjeként. Ezután más szakterületeken tevékenykedett.

Torma Mária Erzsébet – A Debreceni Vegyipari Technikumot 1966-ban végezte el. Egyéb szakterületeken folytatott tevékenysége után 1985-1991 között a BUDAFLAX Budakalászi Szövőgyárában dolgozott környezetvédelmi felelős és hidrotechnológus munkakörben. 1988-ban alapfokú környezetvédelmi tanfolyamot végzett. 1989-ben középfokú hidrotechnológus tanfolyamon vett részt, majd szakvizsgát tett. Ezután egyéb területeken dolgozott.

Varga Tamás – A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán 1972-ben ért el oklevelet, munka mellett 1976-ban ugyanitt gazdasági mérnöki oklevelet is szerzett. Első munkahelye a Taurus Gumiipari Vállalat volt, majd rövid, másfél éves időszak után a Kispesti Textilgyárba (Kistext) került, ahol ipari termelőmunka szervezésével, irányításával foglalkozott. A gyakorlati üzemi tapasztalatok megszerzése után üzemvezetői, főtechnológusi, főmérnöki munkaköröket töltött be, majd 1989-ben lett a Kistext műszaki igazgatója. Fő szakmai területe továbbra is a textilanyagok kikészítése, különösen azok mintázása, nyomása volt. Számos technológia

korszerűsítését vagy hazai bevezetését irányította. Munkáját 2000-ig, a Kistext privatizációjáig végezte. 2002-ben került a Magyar Szabadalmi Hivatalnál dolgozott.

* * *

A kitüntetetteknek gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

Gratulálunk a TMTE két vezető személyiségének jubileumi oklevelükhöz

Ecker Károlyné, a TMTE Ipartörténeti és Hagyományvédő Szakosztályának elnöke átveszi a gyémántdiplomát

Dr. Kerényi István, a Magyar Textiltechnika szerkesztőbizottságának elnöke átveszi a rubindiplomát

A kitüntetetteknek gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

Marosi József 1929–2022

Kilencvenharmadik életében eltávozott közülünk a textiltechnikai szakma kiváló tanára, a Könnyűipari Minisztérium Módszertani és Továbbképző Intézete létrehozója és egykori igazgatója, a nemzetközileg is elismert vegyész-mérnök.

1929. december 5-én született Kaposváron, az elemi iskolát Kaposváron és Tabon végezte. Középiskolai tanulmányait a Veszprémi Piarista Gimnázium-

ban kezdte, majd édesapja áthelyezése következtében a Kaposvári Gimnáziumban érettségizett. A Magyar Gyapjufonó- és Szövőgyárban kezdett dolgozni, ahol a helyi laboratórium létrehozásában vette ki részét. Munka mellett 1955-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen kitüntetéses oklevéllel okleveles vegyész-mérnökként diplomázott. Később, 1970-ben jeles eredménnyel textilvegyész szakmérnöki képesítést szerzett.

1953-tól a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikum szaktanáraként tevékenykedett több évtizedig. A textilvegyész-technikus képzés megteremtése és fejlesztése terén kiváló munkát végzett. Számos tankönyv szerzője, ill. társszerzője. Nevéhez fűződik a korszerű textil-kémiai laboratóriumi feladatlap-rendszer kidolgozása és bevezetése is. A technikus-minősítő képzés Szakmai gyakorlatok c. tankönyvét szintén ő állította össze.

1963-tól vezető szakfelügyelőként tevékenykedett. Majd a Könnyűipari Minisztérium Oktatási osztályán az országos középfokú textilipari képzést és textil-, bőr- és

papíripari vegyész-képzést felügyelte és szakmailag irányította. 1973-1982 között a Könnyűipari Minisztérium Módszertani és Továbbképző Intézete igazgatójaként tevékenykedett. A továbbképző intézetek átszervezése folyamán 1987 évi nyugdíjazásig az Ipari Szakmai Továbbképző Intézet igazgató-helyetteseként tevékenykedett. Számos előadást tartott szakmai és szakoktatási témakörökben. Nagyszámú cikket publikált különböző folyóiratokban.

Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek (TMTE) 1959 óta volt tagja. A gyapjúvegyész szakosztályban több szakmai előadást tartott, az egyesület Oktatási Bizottsága vezetőségi tagjaként a szakoktatás fejlesztéséért hatékonyan tevékenykedett. Eredményes munkásságát a TMTE a „Szellemi örökségünk” albumban örökítette meg, 2009-ben Textilipar fejlesztéséért díjban részesült.

2017. március 15-én – a TMTE felterjesztésére – a nemzetgazdasági miniszter Marosi tanár úrnak kiemelkedően eredményes szakmai tevékenysége elismerésül a Magyar Gazdaságért Díjat adományozta.

65 éven át kifejtett kiváló mérnöki tevékenységét a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Szenátusa, Vegyész-mérnöki és Biomérnöki Kara 2020 novemberében vas díszoklevéllel oklevéllel ismerte el.

Hálával köszönnek a nagyszámú diákok, akiket nappali és esti képzés során a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban textil-kémiai technológiára oktatott és az életre is felkészített. Tisztelettel búcsúznak a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület vezetői és tagjai, a textilipari szakemberek, kollégák, barátok. Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében!